దురాశ దుఃఖానికి చేటు

వాణిశ్రీ

ఇన్ స్పెక్టర్ అజీజ్ లంచ్ వేళయిందని సీటులోంచి లేచి నిలుచునేసరికి యెవరో ఒక యువకుడు వస్తూనే విష్ చేశాడు.

ఏదో గిరాకీ తగిలేటట్లుంది అనుకుని కూలబడ్డాడు.

"చెప్పండి," అన్నాడు అజీజ్ హేట్ తీసి ప్రక్క పెట్టి.

"నా పేరు జైపాల్. రైల్వేలో గార్డుగా పని చేస్తున్నాను."

అజీజ్ తల వూపాడు.

"నేనొక చిక్కులో పడ్డాను. మీరు హెల్పు చెయ్యాలి." ప్రాధేయపూర్వకంగా అన్నాడు జైపాల్

"ఫర్వాలేదు సందేహించకుండా చెప్పు!" అన్నాడు అజీజ్ చిన్నగా నవ్వుతూ.

"నన్ను చంపడానికి రామ్ కుమార్ ట్రై చేస్తున్నాడు" అన్నాడు జైపాల్.

"అతను యెవరు?" ప్రశ్నించాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"ఫిలిం జర్నలిస్టు."

"కారణం ఏమిటీ? మీ ఇద్దరికీ అంత బద్ధ వైరం ఎందుకు కలిగింది?"

"నాకు అతనికీ పెద్ద పరిచయం కూడ లేదు."

"ఈజిట్ ....?" అజీజ్ ఆశ్చర్యపోయాడు.

"యస్."

"పరిచయం లేనివాడిని యెందుకు చంపాలనుకుంటాడు? విచిత్రంగా వుందే?" అన్నాడు అజీజ్.

"దానికి కారణం వుంది. సినీస్టార్ గీతావాణి మీకు తెలుసా?"

"తెలియకేం. ఆమె సినిమాలు కొన్ని చూశాను. సపోర్టింగ్ క్యారెక్టర్స్ వేస్తూ వుంటుంది."

"ఎస్. ఈ మధ్యనే 'మరో పార్వతి' సినిమాలో హీరోయిన్‌గా వేసింది. ఇప్పుడిప్పుడే పైకి వస్తూవుంది," అన్నాడు జైపాల్.

"షీ ఈజ్ యె టాలెంటెడ్ ఆర్టిస్ట్. షి గాట్ బ్రైట్ ఫ్యూచర్," మెచ్చుకోలుగా అన్నాడు అజీజ్.

"గీతరాణి నా భార్య."

ఉలిక్కిపడ్డాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ అజీజ్.

"గీతరాణికి పెళ్ళయిందా?" ఆశ్చర్యంతో ప్రశ్నించాడు అజీజ్.

"మూడు సంవత్సరాలైంది."

"నేను రెగ్యులర్‌గా ఫిలిం జర్నల్స్ ఫాలో అవుతూంటాను. అఫ్‌కోర్స్ ఈ వుద్యోగంలో చేరకముందు హీరో కావాలని పిచ్చితో పాండీబజార్‌లో తిరిగేవాణ్ని. కాని గీతరాణిని కుమారి అని రాస్తూవుంటారే పత్రి

కలలో" అన్నాడు అజీజ్.

"ఆ విషయం సీక్రెట్‌గా వుంచాలని కోరింది నా భార్య."

"ఎందుకని?"

"మీకు తెలియంది ఏముంది? సినీఫీల్డుతో మీకు టచ్ వుంది కదా!"

"ఎస్....ఎస్....అయినా పెళ్ళైన ఆవిడ ఆ విషయం రహస్యంగా వుంచాలనుకోవడం యెందుకో నాకు అర్థం కావడం లేదు."

"పెళ్ళైన అమ్మాయి అంటే ఫీల్డులో గ్లామర్ వుండదని, కాస్త పైకి వచ్చేవరకూ సీక్రెట్‌గా వుంచాలనుకుంది."

"ఐ. సీ...."

"ఆ సలహా యిచ్చింది రామ్‌కుమారే."

"అటువంటివి జర్నలిస్టులకి బాగా తెలుస్తాయి." అన్నాడు అజీజ్.

"రామ్‌కుమార్ చాలా డేంజరస్ ఫెలో అని నాకు అనిపిస్తూ వుందిప్పుడు."

"అసలు సంగతి మర్చిపోయాం. చెప్పండి."అన్నాడు అజీజ్.

"నన్ను చంపి, గీతారాణిని పెళ్ళి చేసుకోలనుకుంటున్నాడు రామ్‌కుమార్." అన్నాడు జైపాల్.

అజీజ్ దిమ్మెరపోయాడు.

"అలా అని ఎలా అనుమానించారు? అటువంటి సంఘటనలు ఏవైనా జరిగాయా?"

"జరిగాయి. ఒకసారి నేను గూడ్సు ట్రైన్‌లో వెళ్తూ వుండగా యెవడో రౌడీ నా గార్డు పెట్టెలో దాక్కొని

సమయం చూసి కత్తితో పొడవబోయాడు. ఎలాగో తప్పించుకుని వాడిని బండినుంచి కిందకు నెట్టేశాను. చూడండి కత్తిపోటు." అంటూ షర్టు బటన్సు విప్పి జబ్బమీద గాయం చూపించాడు.

"ఊఁ....తర్వాత."

"ఒకరోజు నాభార్య దగ్గర్నుంచి వస్తూవుండగా యెవరో పెద్ద రాయి విసిరారు. అదృష్టవశాత్తు అది నా వీపుమీద తగలబట్టి సరిపోయింది. లేకపోతే తలకి తగిలి వుంటే నా ప్రాణం పోయివుండేది." బాధగా అన్నాడు జైపాల్.

"ఇదంతా రామ్‌కుమార్ చేయిస్తున్నాడని ఎలా అనుకుంటున్నారు మీరు?"

"నన్ను చంపాలని యింకెవరు అనుకుంటారు సార్! నేను చస్తే వాడు నా భార్యని పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకుంటున్నాడు."

"ఐ. సీ....మరి నీ భార్య వుద్దేశం ఎలా వుంది?"

"ఆమెకు అటువంటి వుద్దేశ్యం వున్నట్లు నాకు అనుమానం రాలేదు. కాని.... నేను చనిపోతే ఆమె మారిపోవచ్చును గదా. ఆ తర్వాత బ్రెయిన్ వాష్ చేసి తనవైపు తిప్పుకోగలనని అతనికి ధైర్యం వుండేమో!"

అజీజ్ తల వూపాడు.

"గీతారాణి గురించి రామ్‌కుమార్ తరచుగా పబ్లిసిటీ చేస్తున్నాడనీ, ఆమె యింట్లో చనువుగా మసలుతున్నాడనీ ఫైల్లులో రిమార్క్స్ గూడా వున్నాయి."

"రిమార్క్సేది ఏవుందిలెండి. వాటికి పనీ పాటా ఏమీ లేదు. ఆటోమాటిక్‌గా పుడుతూ, చస్తూ వుంటాయి," అన్నాడు అజీజ్.

"అవుననుకోండి. నిప్పులేనిదే పొగ రాదు గదా?" అన్నాడు జైపాల్.

"ఆ విషయం అలా వుంచండి. మీరు భార్యాభర్తలు గదా! నాకు పెళ్ళి కాలేదని ఆమె అంటూవుంటే మీరు ఎలా ఒప్పుకున్నారు?"

"ఆమె ఫ్యూచర్ కోసం."

"కాని అది మిమ్మల్ని చిక్కుల్లోకి నెడుతుంది గదా? మీరు స్వతంత్రంగా యింటికి వెళ్ళలేరు గదా? అసలు మీరిద్దరూ ఒక యింట్లోనే వుంటున్నారా? అని అనుమానం వస్తోంది."

"ఉండడంలేదు. నా హెడ్ క్వార్టర్స్ విజయవాడ. అప్పుడప్పుడూ వచ్చిపోతూవుంటాను."

"మీరు వచ్చిపోతుండే విషయం ఇక్కడి వాళ్ళకు తెలియదా. అంటే నా వుద్దేశ్యం చుట్టుపక్కల వాళ్ళకి. సొసైటీలో కాస్త పాపులర్ అయిన వాళ్ళంటే మిగిలిన వాళ్ళకి ఆసక్తి వుంటుంది. అందులోనూ సినీస్టార్ అంటే చెప్పేపని లేదు."

"నేను అప్పుడప్పుడూ వచ్చిపోయే సంగతి చాలా మందికి తెలుసు ఆ వీధిలో. ఎవరైనా నా గురించి అడిగితే మా బావ అని చెప్తుంది నా భార్య." నవ్వుతూ అన్నాడు జైపాల్.

"ఈ విషయం మీరు ఎవరికైనా చెప్పారా?"

"ఏ విషయం?"

"అదే మిమ్మల్ని రామకుమార్ హత్య చేయించాలని ట్రై చేస్తున్న విషయం."

"ఎవరికీ చెప్పలేదు."

"మీ భార్యకి కూడా ....?"

"చెప్పలేదు."

"ఏం? చెప్పొచ్చుగా."

"గిల్టీగా ఫీలయ్యాను."

"అఫ్‌కోర్సు. కాని విషయం తెలిసిపోయేది గదా! అవి డకు రామ్‌కుమార్ దురుద్దేశ్యం తెలిసిపోతే మంచిది. తగు జాగ్రత్తలో వుంటుంది."

"అయితే చెప్పమంటారా?"

"చెప్పండి," అన్నాడు అజీజ్.

"నాకు ఏదైనా ప్రమాదం జరిగితే అది రామ్‌కుమార్ ద్వారా మాత్రమే అని గుర్తుంచుకోండి."

అజీజ్ నవ్వాడు.

"గుర్తుంచుకోవడం కాదు. రిపోర్టు రాసివ్వండి. అంతే కాదు. ఈసారి మిమ్మల్ని చంపడానికి ఎవరైనా ట్రై చేస్తే వాడిని వదలకండి. పట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించండి. వెంటనే పోలీసు రిపోర్టు ఇవ్వండి. ఎవడైనా దొరికితే వాడిని నాలుగు తంతే వాడే చెప్తాడు సంగతంతా" అన్నాడు అజీజ్.

జైపాల్ రిపోర్టు రాసి ఎస్. ఐ. అజీజ్ చేతికి ఇచ్చాడు.

2

"ఆటో ఎక్కడికి ఇటు పోతున్నది? సినిమాకి వెళ్దామని ఎక్కడికి తీసుకెళ్తున్నావు?" అనుమానంగా అడిగింది గీతారాణి.

జైపాల్ నవ్వాడు.

"నవ్వుతావెందుకు?"

"ఇప్పుడా నీకు అనుమానం వచ్చింది? స్టేషన్ దగ్గరకి వచ్చేస్తున్నాం" అన్నాడు.

"స్టేషన్ కా? ఏ స్టేషన్?" గాబరాగా అడిగింది.

"భయపడకు—పోలీస్ స్టేషన్ కి కాదులే. రైల్వే స్టేషన్ కి" అన్నాడు.

"ఎందుకూ?" ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించింది.

"మనం విజయవాడ వెళ్తున్నాం."

"విజయవాడా? ఇప్పుడా! మరి సూట్ కేస్ తెచ్చుకోలేదేం?"

"సూట్ కేస్ తెస్తే నువ్వు బయల్దేరవని భయపడ్డాను."

భయంగా చూసింది గీతారాణి.

"నే నెందుకూ?"

"ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి గీతా! ఇప్పటికైనా నా మాట విను. ఇక సినిమాషోలుకి గుడ్ బై కొట్టేసెయ్."

"నో...." దాదాపు అరిచినట్లు అంది గీత.

ఆటో డ్రైవర్ తిరిగిచూశాడు.

పోనివ్వమని సైగ చేశాడు జైపాల్.

స్లో చేసిన ఆటోని స్పీడెక్కించాడు డ్రైవర్.

"ఆవేశపడకు గీతా! ఇప్పటికి జరిగింది చాలు. హాయిగా మన వూరెళ్ళిపోదాం!"

"నేను రాను."

"ఎందుకు రావు? నేను నీ భర్తని. నువ్వేం చెయ్యాలో చెప్పేది నేను. నీ యిష్టంవచ్చినట్లు చెయ్యడానికి వీల్లేదు."

"నా భర్తవైనంతమాత్రాన నన్ను కీలుబొమ్మని చేసి ఆడించలేవు. ఆ రోజులు పోయాయి." ఆవేశంతో అంది గీత.

"నే నేం కీలుబొమ్మలా ఆడమని చెప్పడంలేదు,

భర్తతో కాపురం చెయ్యమని మాత్రమే చెప్తున్నాను"
గట్టిగా అన్నాడు జైపాల్.

"ఆ బుద్ధి ముందే వుండాలి. ఒక్కసారి ఆ ఫీల్డులోకి అడుగుపెట్టిన తర్వాత వెనక్కిరావడం అంత సులభం కాదు."

"మనిషి తల్చుకుంటే ఏ పనైనా సులభంగా చెయ్యొచ్చు"

"అవన్నీ నాకు అనవసరం. నేను రాను. ఇప్పుడిప్పుడే నాకు ఛాన్సులు వస్తున్నాయి. అరవంలో, మళయాళంలో గూడా ఆఫర్స్ వచ్చే సూచనలు కన్పిస్తున్నాయి. ఒకటి రెండేళ్ళల్లో నేను పెద్ద హీరోయిన్ అయ్యే అవకాశం వదులుకోవడం మూర్ఖత్వం."

"మొగుణ్ణి ఎదిరించి ఒంటరిగా వుండడం మూర్ఖత్వం కాదా?"

"సంవత్సరంనుంచీ వుంటున్నాను. ఇప్పుడు క్రొత్తగా వుండడం లేదు." రోషంగా అంది గీత.

"సంవత్సరం క్రితం గీతవి కావు నువ్వు. చాలా మారి పోయావు."

"అవును. మారాను, మార్పు సహజం."

"మాటలు నేర్చావు."

"అవును."

"ఇంతకీ నువ్వు ఎందుకు రానంటావు?"

"ఎందుకు రావాలి? ఎందుకో యీ రొంపిలోకి దించావు నువ్వు. ఎందుకో దిగాను నేను. ఇలాగే వుండనీ నన్ను. కావాలంటే నువ్వు వేరే పెళ్ళి చేసుకో. నా కేలాంటి అభ్యంతరం లేదు."

"యూ రాస్కెల్" అంటూ చాచి లెంపకాయ కొట్టాడు జైపాల్.

గీతారాణి యేడుస్తూ "ఎందుకు నన్ను కొడతావు? నేనేం తప్పుమాట అన్లేదు," అంది.

"నాకు తెలుసు నీ వుద్దేశ్యం ఏమిటో? నన్ను వదిలించుకోవాలని చూస్తున్నావు. ఫీల్డులో వున్న వాడిని పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నావు."

"నో....అన్నీ అబద్ధాలు....ఎవరో నామీద దుష్ప్రచారం చేస్తున్నారు. అవన్నీ నమ్మి నన్ను ఫీల్డు వదిలెయ్యమంటున్నావు."

"అబద్ధాలు కావు. నిజాలు. నువ్వు ఆ రామ్‌కుమార్ గాడితో సంబంధం పెట్టుకున్నావు. అందుకే వాడు తన ఇనూఫ్లూయన్సు వుపయోగించి అన్ని పత్రికలలోనూ నీ గురించి గొప్పగా రాయిస్తున్నాడు. నన్ను వదిలించుకుని వాడిని పెళ్ళి చేసుకుంటానని మాట యిచ్చివుంటావు."

"అన్నీ అబద్ధాలు.... డ్రైవర్....ఆటో వెనక్కి తిప్పు" డ్రైవర్ వీపు తట్టి గట్టిగా అంది గీతారాణి.

"వద్దు....పోనియ్!" అన్నాడు జైపాల్.

గీత గట్టిగా అరిచి "వెనక్కు తిప్పకపోతే యిందులోనుంచి దూకుతా!" అని ముందుకు జరిగింది.

జైపాల్ ఆమెను గట్టిగా పట్టుకున్నాడు.

"ఆటో వెనక్కు తిప్పు. ఇంటికి పోనివ్వు" పిచ్చిదానిలా అరిచింది గీత.

ఆటో డ్రైవర్ స్లో చేస్తున్నాడు.

జైపాల్‌కి భయం వేసింది గీత గోల చేస్తుందేమోనని. ఆమె ధోరణి గూడా అలాగే వుంది. పరువుపోతుందేమోనని ఆటో డ్రైవర్‌ని వెనక్కి పోనివ్వమన్నాడు.

3

గ్రాండ్ హోటల్ పదమూడో నెంబరు రూమ్ ముందు ఆగి "సార్! సార్!" అని తలుపు తడుతూ పిలుస్తున్నాడు బాయ్.

అతను అప్పటికి మూడుసార్లు ట్రై చేశాడు ఆ గదిలో కస్టమర్ని నిద్రలేపుదామని.

కాని అతను యెంత తలుపుకొట్టినా లేవడంలేదు. కిటికీ తలుపులు మూసివున్నాయి.

ఇక లాభంలేదని వెళ్ళి మేనేజర్కి చెప్పాడు.

మేనేజర్ విజిటర్స్ రిజిష్టర్ తెరచి చూశాడు ఆ ఆసామి యెవరా అని.

హనుమంతప్ప, అనంతపురం. వ్యాపారంకోసం విజయవాడ వచ్చినట్లు అందులో వుంది.

మేనేజర్ పదమూడో నంబర్ రూమ్ ముందు ఆగి "హనుమంతప్పగారూ!.....సార్! హనుమంతప్పగారూ!" అని కేకలు పెట్టాడు.

రెస్పాన్సు రాలేదు.

వాచీ చూసుకున్నాడు.

ఉదయం పది దాటుతోంది. ఇప్పటిదాక లేవలేదంటే అతగాడు రాత్రి ఫుల్ డోస్ పట్టించివుండాలి. లేదా సూసైడ్ చేసుకొని వుండాలి.

'సూసైడ్' అనగానే అతని గుండె జలదరించింది.

బాయ్ని కేకేశాడు. రాగానే అడిగాడు. "ఏరా బాబూ, రాత్రి ఈ రూమ్లో వాళ్ళకి బ్రాందీ, విస్కీలాంటివేవైనా సప్లై చేశావా?" అని.

కాని వాడు లేదు సార్ అన్నాడు. చికన్ బిర్యాని

మటన్ ఫ్రై వగైరా సర్వ్ చేశానని ఆ తర్వాత వాళ్ళు తాగారో తందనాలాడారో తనకి తెలియదని ఆ సర్వరు అన్నాడు.

మేనేజరుకి అనుమానం వచ్చింది.

"వాళ్ళు అంటున్నావు యిద్దరా." అని.

"ఇద్దరే."

మేనేజర్ కి మతిపోయింది. రిజిష్టర్ లో ఒక్కడనే వుంది. ఇద్దరంటే ఆ రెండో మనిషి హనుమంతప్ప కాక మరెవరో వుండాలి.

లోబల యిద్దరుంటే కనీసం ఒక్కరైనా నిద్రలేవరా!

ఒకవేళ ఆ రూమ్‌లో సూసైడ్ జరిగివుంటే హోటల్ కి అప్రతిష్ట.

త్రాగిన మత్తులో ఒకళ్ళనొకళ్ళు పొడుచుకుంటే. మేనేజర్ గుండె ఆగినట్లయింది.

క్షణం గూడా ఆలస్యం చెయ్యకుండా పోలీస్ స్టేషన్ కి ఫోన్ చేశాడు.

అరగంట తర్వాత పోలీసులు వచ్చారు.

బద్దలు కొట్టారు తలుపులు.

ఒక్కడే వున్నాడు బెడ్ మీద.

టీపాయ్‌మీద యెంగిలి ప్లేట్లు చిందర వందరగా వున్నాయి. రెండు గ్లాసులు వున్నాయి. మెక్ డోల్ బ్రాంది ఫుల్ బాటిల్ కూడ వుంది. అడుగున మూడు నాలుగు పెగ్గుల బ్రాంది వుంది.

ఎస్. ఐ. మూర్తి అతన్ని పరీక్షగా చూశాడు.

ప్రాణం లేదు అతనిలో.

"సూసైడ్ ఏమో!" అన్నాడు ఎస్. ఐ.

మేనేజర్ తెల్లముఖం వేసి చూస్తున్నాడు. భయంతో అతని నోట మాట రావటం లేదు.

"మీకేం ఫరవాలేదండి. భయపడకండి" అని హామీ ఇచ్చాడు ఎస్.ఐ.

అతను పేలవంగా నవ్వాడు.

"ఇతనేనా హనుమంతప్ప?" ప్రశ్నించాడు ఎస్.ఐ.

"కాదు సార్! రూమ్ తీసుకొన్నది ఇతను కాదు" అన్నాడు బాయ్.

మేనేజర్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"మరి ఇతను ఎవరు?"

"ఏమో సార్! రాత్రి తొమ్మిది దాటాక ఇద్దరూ కలిసి వచ్చారు. తినడానికి తెప్పించుకొని తలుపులు వేసుకొన్నారు సార్!" అన్నాడు బాయ్.

"మరి అతను ఏడి?"

"ఏమో సార్!" అన్నాడు బాయ్.

"అతను ఎప్పుడు వెళ్ళిపోయాడో ఎవరూ చూళ్ళే దన్నమాట" అన్నాడు ఎస్.ఐ.

బాయ్ తల వూపాడు.

ఎస్.ఐ. రూమ్ అంతా పరీక్షగా చూశాడు. టేబుల్ మీద సూట్ కేసు వుంది. కాని దాన్ని ముట్టుకోక ముందే ఫింగర్ ప్రింట్స్ తీయిస్తే నయంగదా అనుకొన్నాడు.

ఫోన్ చేసి ఫింగర్ ప్రింట్స్ ఎక్స్‌పర్టుని పిలిపించాడు.

"మీరేం భయపడకండి. మార్చురీ రిపోర్టులో అన్ని విషయాలూ తెలుస్తాయి. ఇది ఆత్మహత్యగాని హత్యగాని కానవసరంలేదు. హార్టు ఫెయిల్యూరయి గూడా పోయి వుండవచ్చు. తాగుబోతులకు హార్టెటాక్‌లు రావడం సర్వసాధారణం" అన్నాడు ఎస్.ఐ.

ఫింగర్ ప్రింట్స్ తీసుకొన్నాక రూమ్ సెర్చి చేశారు. సూట్ కేస్‌లో యేమీ లేదు. ఖాళీ. హతుడి జేబులో ఒక పోస్టుకార్డు వుంది. ఆ కార్డుమీద అడ్రస్‌నిబట్టి అతని పేరు జైపాల్ అనీ, రైల్వేగార్డుగా పని చేస్తున్నాడని తెలిసింది.

ఎస్.ఐ. రైల్వేస్టేషన్‌కి ఫోన్ చేశాడు.

కాసేపటికి రైల్వేస్టాఫ్ చాలామంది వచ్చారు. అతని తల్లిదండ్రులు ఏలూర్లో వున్నారు. టెలిగ్రాం యిచ్చారు ఏలూరు. ఎవరో చెప్పారు అతని భార్య సినీస్టార్ గీతా రాణి అని. కాని అడ్రస్ ఎవరికీ తెలియలేదు.

శవాన్ని పోస్టుమార్టమ్‌కి పంపించారు.

4

శవాన్ని తీసుకెళ్ళటానికి జైపాల్ తండ్రి వచ్చాడు. టాక్సీ మాట్లాడుకొన్నారు ఏలూరు వరకు శవాన్ని తీసుకెళ్ళడానికి. జైపాల్ బావ, అక్క విజయవాడలోనే వున్నారు. వాళ్ళుగూడ ఏలూరు ప్రయాణమయ్యారు.

గీతారాణిని ఏలూరు రమ్మని టెలిగ్రాం ఇచ్చారు.

"నేను యెంతో చెప్పిచూశాను సార్—దాన్ని పెళ్ళి చేసుకోవద్దురా అని. వాడు వినలేదు. ఎవరికీ చెప్పకుండా రజిష్టర్ మ్యారేజి చేసుకున్నాడు" అన్నాడు జైపాల్ తండ్రి.

ఇన్‌స్పెక్టర్ అజీజ్ మౌనంగా వుండిపోయాడు.

జైపాల్ గురించి యెన్నో సంగతులు చెప్పాడు అతని తండ్రి. గీతారాణికి ముందూ వెనకా యెవరూ లేరట. నాటకాలు ఆడుకొంటూ వుండేదట. ఆమెది ఏలూరే

నట. జైపాల్ కి యిలాగో పరిచయమైందట. పెద్దవాళ్ళని యెదిరించి పెళ్ళి చేసుకున్నాడట.

"వాడు దాన్ని పెద్ద సినీమాస్టార్ ని చేసి డబ్బు సంపాదించాలని దురాశపడ్డాడు సార్. దురాశ వాడి ప్రాణాలు తీసింది" అన్నాడు జైపాల్ తండ్రి.

ఇన్ స్పెక్టర్ అజీజ్ కి జైపాల్ తెలుసు.

నెలరోజుల క్రితం అతన్ని కలుసుకొని తనని రామ్ కుమార్ చంపడానికి ట్రై చేస్తున్న సంగతి చెప్పాడు. తనకి యేదైనా ప్రమాదం జరిగితే దానికి కారణం రామ్ కుమారేనని రిపోర్టు రాసిచ్చాడు.

అదంతా జ్ఞాపకం వచ్చింది అజీజ్ కి.

విషప్రయోగంతో జైపాల్ మరణించినట్లు పోస్టు మార్టమ్ రిపోర్టులో తేలింది.

జైపాల్ తనని అనుమానించి పోలీసులకు రిపోర్టు యిచ్చిన సంగతి రామ్ కుమార్ కి తెలిసివుండదు.

అందుకే ధైర్యంగా జైపాల్ ని తను మారు పేరుతో తీసుకొన్న రూమ్ కి తీసుకెళ్ళి బాగా త్రాగించి అందులో విషం కలిపి చంపాడు.

అయితే రామ్ కుమార్ తనని చంపడానికి ప్రయత్ని స్తున్న సంగతి జైపాల్ మర్చిపోయాడా?

అది ఎలా సాధ్యం.

ఆలోచిస్తూ కూర్చున్నాడు అజీజ్.

ఫింగర్ ప్రింట్స్ రిపోర్టుగూడ వచ్చింది.

ఆశ్చర్యకరమైన విషయ మేమిటంటే అందులో జైపాల్ వేలిముద్రలు తప్ప అవతలి వ్యక్తి ముద్రలు దొరకలేదు. బ్రాందీబాటిల్ మీాద, ప్రింట్స్ రాలేదు. ఒక గ్లాసుమీాద మాత్రమే వచ్చాయి.

అంటే రామ్‌కుమార్ యెంతో తెలివిగా చేశాడు ఈ హత్య. తన వేలిముద్రలు యెక్కడా పడకుండా జాగ్రత్త పడడమో, లేక పడిన వేలిముద్రలు గుడ్డతో తుడిచి వెళ్ళి పోవడమో చేసివుంటాడని అనుకొన్నాడు.

టెలిఫోన్ రింగైంది.

రిసీవర్ ఎత్తి "హలో!" అన్నాడు.

"..........."

"ఎస్. ఎస్సార్. ఇప్పుడే వస్తున్నా సార్!" అని హడావుడిగా బయల్దేరాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ అజీజ్.

"రిపోర్టు తెచ్చావా?" అన్నాడు ఎస్.పి.

"ఎస్సార్!" అంటూ ఫైల్ ముందు పెట్టాడు.

"మనం యీ రామ్‌కుమార్‌ని యెంతవరకూ అనుమానించవచ్చు? యెందుకంటే అతను మన వూరివాడు కాదు గదా?" అన్నాడు ఎస్.పి. సందేహంగా.

"దానేముంది సార్! హత్య చెయ్యాదల్చుకొన్నవాడు ఇక్కడకు రావచ్చుగదా!"

"అఫ్‌కోర్స్!...."

"రామ్‌కుమార్ హత్యజరిగిన రోజు ఇక్కడ వున్నాడా లేడా? అనేది తెలుసుకోవాలి మనం" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"రామ్‌కుమార్ ఫిలిం జర్నలిస్టుగదూ?"

"ఎస్సార్!"

"ఈమధ్య ఇక్కడ ఒక పిక్చర్ అవుట్‌డోర్ షూటింగ్ జరిగింది. మనం పోలీసు బందోబస్తుకూడ యేర్పాటుచేశాం. రామ్‌కుమార్ వాళ్ళతోపాటు వచ్చాడేమో తెలుసుకో ముందు. మనకి మేఖల పిక్చర్స్‌వాళ్ళు అప్లికేషన్ పెట్టారు బందోబస్తు కావాలని. వాళ్ళ ఆఫీసు

గాంధీనగర్‌లో వుంది. యింక్వయిరీ చెయ్యి. అతను గనుక యిక్కడికి వచ్చి వుంటే వెంటనే ఫోన్ చెయ్యి."

ఇన్‌స్పెక్టర్ అజీజ్ వెళ్ళిపోయాడు.

5

"గుడ్‌మార్నింగ్!" అన్నాడు ఇన్‌స్పెక్టర్ అజీజ్ యిక్కౌంట్సులో మునిగిపోయి వున్న అతన్ని చూసి.

అతను తలెత్తి చూస్తే ఇన్‌స్పెక్టర్ కన్పించాడు. పోలీసులకి తనతో యేం పనో అర్థంకాక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"గుడ్‌మార్నింగ్! ప్లీజ్ టేక్ యువర్ సీట్" అన్నాడు మేఖల పిక్చర్స్ మేనేజర్.

"ఈమధ్య హోటల్ గ్రాండ్‌లో హత్య జరిగింది. ఆ కేసు యెంక్వయిరీ చేస్తున్నాము. మీ దగ్గర కొంచెం ఇన్ఫర్మేషన్ కావాలి" అన్నాడు అజీజ్.

"ఆ హత్య గురించి పేపర్లో చదివాను. కాని మాకు ఆ హత్యతో సంబంధం యేముంది?" గాభరాగా అన్నాడు మేనేజర్.

"మీకు సంబంధం వుందని కాదు. అసలు విషయం చెప్పనివ్వండి. ఈమధ్య ఒక పిక్చర్ అవుట్‌డోర్ షూటింగ్ ఇక్కడ జరిగింది కదా!"

"అవును."

"షూటింగ్‌కి అంతరాయం కలగకుండా పోలీస్ బందోబస్తు కావాలని మా డిపార్టుమెంటుకి మీరు అప్లికేషన్ పెట్టారు."

"అవును. ఆ పిక్చర్ మేము డిస్ట్రిబ్యూషన్ తీసు

కున్నాను. అందుకే వాళ్ళకి కావల్సిన ఫెసిలిటీస్ చూపించాము."

"అవుట్ డోర్ షూటింగ్ కి కొందరు ఫిలిం జర్నలిస్టులు కూడా వచ్చినట్లు తెలిసింది."

"అవును. ప్రొడ్యూసర్ రాసిన లెటర్ లో అందరి పేర్లూ వున్నాయి. ఎవరు కావాలి మీకు?"

"రామ్ కుమార్ అనే ఫిలిం జర్నలిస్టు అందులో వున్నాడేమో చూడండి!"

మేనేజర్ డ్రాయర్ సొరుగు తెరిచి ఫైలు తీసి చూశాడు.

"ఎస్. వున్నాడు సార్! రామ్ కుమార్ ఫిలిం జర్నలిస్టు."

లెటర్ తీసి చూపించాడు.

"ఇది ప్రొడ్యూసర్ రాసింది. ఎవరెవరు వస్తారో రాశాడు. కాని ఇందులో రాసినవాళ్ళందరూ రాకపోవచ్చుసుగదా! అలాగే రామ్ కుమార్ వచ్చాడా? వస్తే యే హోటల్లో బసచేశాడు? యెప్పుడు వచ్చాడు? ఎప్పుడు వెళ్ళాడు? ఆ వివరాలన్నీ కావాలి" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ అజీజ్.

ఫైలు చూసి ఆ వివరాలన్నీ చెప్పాడు మేనేజర్.

హత్య జరిగింది ఏడో తేదీ రాత్రి. రామ్ కుమార్ వెళ్ళింది ఎనిమిదో తేదీ మధ్యాహ్నం. అంటే హత్య జరిగినప్పుడు అతను విజయవాడలోనే వున్నాడన్న మాట....!

'గుడ్' అనుకొన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ అజీజ్.

6

"నాకు అరెస్టు వారెంటా?" ఆశ్చర్యపోతూ అన్నాడు రామ్‌కుమార్.

"ఎస్!" ఇన్‌స్పెక్టర్ అజీజ్ చూపించాడు.

"నాకు అంతా అయోమయంగా వుంది" ఖిన్నుడై అన్నాడు.

"ఇప్పుడు అలాగే వుంటుంది" వ్యంగ్యంగా అన్నాడు అజీజ్.

"ప్రామిస్ ఇన్‌స్పెక్టర్. నాకేం తెలియదు."

"అదంతా స్టేషన్‌లో చెప్పుకుందురుగాని" హెడ్ కానిస్టేబుల్‌కి సంజ్ఞ చేశాడు అజీజ్.

రామ్‌కుమార్ కోసం పోలీస్ వ్యాన్ వచ్చిందని ఆ ఫ్లాట్‌లో వున్న వాళ్ళందరికీ తెలిసిపోయింది.

కొందరు అతని పోర్షన్ ముందు గుమిగూడారు.

రామ్‌కుమార్ హత్యకేసులో యిరుక్కున్నాడని ఆ వీధిలో అందరికీ తెలిసిపోయింది.

రామ్‌కుమార్‌కి యింకా పెళ్ళి కాలేదు. ఇంట్లో అతనొక్కడే వున్నాడు.

తను పనిచేసే పత్రిక ఎడిటర్‌కి ఫోన్ చేసి ఈ సంగతి చెప్పమని ప్రక్క పోర్షన్ వాళ్ళకి చెప్పాడు రామ్‌కుమార్.

అతన్ని పోలీస్ వ్యాన్ యెక్కించి స్టేషన్‌కి తీసుకు వెళ్ళారు.

7

గ్రాండ్ హోటల్ బాయ్ గాని, మేనేజర్ గాని రామ్‌కుమార్‌ని గుర్తించలేదు.

హత్య జరిగిన రోజు జైపాల్‌ని హోటల్‌కి తీసు

కొచ్చింది రామ్‌కుమార్ కాదు. అంతేకాదు అందులో పద మూడో రూమ్ బుక్ చేసింది రామ్‌కుమార్ కాదు. అతను ఎవరో? రామ్‌కుమార్ కంటే లావుగా వుంటాడనీ, కొంచెం యెత్తుగానే వుంటాడనీ బాయ్ స్టేట్‌మెంటు ఇచ్చాడు.

మేఖల డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ అరేంజ్ చేసిన హోటల్లోనే బస చేసినట్టు, హత్య జరిగిన రోజు రాత్రంతా అదే హోటల్లో రామ్‌కుమార్ వున్నట్లు, ఖచ్చితమైన ఎలిబీ వుంది. హోటెల్ జర్నలిస్టులు, కొందరు ఆర్టిస్టులు, ప్రొడక్షన్ వాళ్ళు అతనికి సాక్ష్యం వున్నారు.

అంటే రామ్‌కుమార్‌కి ఈ కేసులో డైరెక్టు ఇన్వాల్వ్‌మెంట్ లేదు. జైపాల్‌ని హత్య చేయించడానికెవరో్న నియోగించడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు గూడ వేరే మనిషిని నియోగించాడు.

లోగడ జైపాల్ పోలీసులకు ఆ విషయం రిపోర్టు చేశాడు.

జైపాల్ యిచ్చిన రిపోర్టు తప్ప రామ్‌కుమార్ అతన్ని చంపించాడనడానికి ఏ యితర ఆధారమూ దొరకలేదు.

రామ్‌కుమార్‌ని బెయిలుమీద విడిచిపెట్టారు.

కేసు యిన్వెస్టిగేట్ చేసి బలమైన సాక్ష్యం సేకరించడానికి, జైపాల్‌ని హత్యచేసిన వ్యక్తి హనుమంతప్ప పేరుతో గ్రాండ్ హోటల్లో రూమ్ బుక్ చేసిన అతని ఆచూకీ కనిపెట్టడానికి క్రైం బ్రాంచి నుంచి ఇన్‌స్పెక్టర్ కన్నారావుకి అప్పగించారు.

ఐడెంటిటీ కార్డు చూపించాక కూర్చోమని సోఫా చూపించింది గీతారాణి.

ఆమె చాల విచారంగా కనిపించింది.

"నేను విజయవాడ క్రైంబ్రాంచినుంచి వచ్చాను. ప్రత్యేకంగా." అన్నాడు కన్నారావు.

ఆమె తల వూపింది.

"మీరు మీకు తెలిసిందంతా చెప్పాలి."

"అలాగే."

"మీ భర్తని రామ్‌కుమార్ హత్య చేయించాడని మీరు నమ్ముతున్నారా?"

"ఆ విషయం నాకు అర్థంకావడంలేదు. నేనేం చెప్ప లేకుండా వున్నాను." అంది గీతారాణి.

"రామ్‌కుమార్ బాచ్‌లర్. అవునా?"

"అనుకుంటాను. ఆ విషయం నాకెప్పుడూ చెప్పలేదు అతను."

"సినీ ఫీల్డులో చేరాక మీరు మారిపోయారనీ, మీ మనసు రామ్‌కుమార్ వైపు మొగ్గిందనీ, తనని వదిలించుకుని అతన్ని పెళ్ళిచేసుకోవాలని అనుకుంటున్నారనీ, మీ భర్త అనుమానించేవారు."

"అవును. ఆయన నాతో ఆ విషయం అనేకసార్లు అన్నారు. ఎవరో నా మీద లేనిపోనివి కల్పించి చెప్పి ఆయన మనసు పాడుచేశారు. అందుకే ఆయన ఫీల్డు వదిలి పెట్టి యింటికి రమ్మని గొడవ పెట్టారు. రామ్‌కుమార్‌కీ నాకు సంబంధం వుందని పుకారు పుట్టించిన వాళ్ళెవరో నాకు అర్థం కావడం లేదు." అంది గీతారాణి.

"రామ్‌కుమార్ యెటువంటివాడు?"

"మంచివాడేనని అనుకుంటున్నాను. చెడ్డవాడను కునేందుకు నాకు ఏమీ ఆధారం దొరకలేదు."

"రామ్‌కుమార్ తరచుగా మీ కోసం వస్తుంటాడని, మీరంటే అతనికి ప్రత్యేకమైన అభిమానం వుందనీ,

అందుకే మీకు పత్రికలలో ప్రచారం చేస్తున్నాడనీ అతని మీద ఆరోపణ వుంది. మీరేం చెప్తారు."

"అతను నాకు మంచి స్నేహితుడు. నేను నాటక రంగంనుంచి ఫీల్డుకి వచ్చినదాన్ని. నాలో ఎంతో టాలెంట్ వుందనీ, కొంతకాలానికి అగ్రస్థానంలోకి వచ్చే అవకాశంవుందని అతను నన్ను ప్రోత్సహిస్తూ వుండేవాడు. నేను మంచి నటిని అని అతనికి అభిమానం వుంది."

"అంతేనా?"

గీతారాణి సీరియస్‌గా చూసింది.

"ఇంకేం వుంటుంది?"

"బాగా ఆలోచించి చెప్పండి. ఈ రోజుల్లో ఏ స్వార్థం లేకుండా మరొకర్ని పైకి తీసుకురావాలనే తపన ఎవరికి వుంటుంది? టాలంట్‌ని అభిమానించేవాళ్ళు వన్ పర్సెంట్ వుంటారేమో?"

"ఆ వన్ పర్సెంట్ రాకేశ్‌కుమార్ యెందుకు కాగూడదు?" సూటిగా ప్రశ్నించింది.

"అఫ్‌కోర్స్ కావచ్చును. నేను అడిగేది కేవలం మీ కోణం నుంచే జవాబు చెప్పమని కాదు. ఒక టాలెంట్ ఆర్టిస్టు నావల్ల పైకి వచ్చింది అనే తృప్తికోసం అతను మిమ్మల్ని ప్రోత్సహిస్తే మంచిదే. అదే స్వార్థం కోసం చేశాడనుకోండి. దాని ఫలితమే జైపాల్ హత్య."

గీతారాణి వులిక్కిపడింది.

"మీ భర్త మరణించకముందు అతన్ని ఎవరో హత్య చెయ్యడానికి ప్రయత్నించేవారన్న సంగతి మీకు అప్పుడు తెలియదా?"

"తర్వాత తెలిసింది." అంది ఆమె.

"ఇప్పుడు చెప్పండి రామ్‌కుమార్‌తో మీ పరిచయం యంతవరకు?"

అర్థం కానట్లు చూసింది గీతారాణి.

"మీకు ఎలా చెప్పాలో అర్థంకావడంలేదు. వేరే విధంగా భావించుకోకండి. ఎవర్నో యీ విషయాలు అడిగే బదులు మిమ్మల్నే అడిగితే మంచిదని అడుగుతున్నాను. మీ భర్తని హత్య చేసిందెవరు? చేయించిన దెవరు? అని తెల్సుకోవాల్సిన కుతూహలం మీకూ వుంటుంది గదా?"

ఆమె తల వూపింది.

"రామ్‌కుమార్ రాత్రిళ్ళు మీ యింట్లో గడిపేవాడా?"

పిడుగుపడిన కొబ్బరిచెట్టులా వణికిపోయింది గీతారాణి.

"నో...." గట్టిగా అరిచినట్లు అంది.

"దట్సాల్ రైట్. మీరు బాధపడకండి. ఆ విషయం తెలుసుకోవడం వలన నాకు యెంతో వుపయోగముంది."

ఆమె బాధతో తల వంచుకుంది. కనుకొలుకుల్లో నిండిన నీరు చీర చెంగుతో తుడుచుకొంది.

"మీకు పెళ్ళికాలేదని చెప్పమని రామ్‌కుమారే సలహా యిచ్చాడని మీ భర్త ఒకసారి మావాళ్ళకి స్టేట్‌మెంట్ ఇచ్చాడు. నిజమేనా?"

"నిజమే."

"ఎందుకు?"

"పెళ్ళయిన నటికి పరిశ్రమలో గుర్తింపు వుండదనీ, ప్రేక్షకులలో గ్లామర్ వుండదనీ చెప్పాడు. నాకూ నిజమే ననిపించింది. నా భర్తతో ఆ విషయం చెప్పానుగూడా,

నేను పైకి రావడమే అతనికి కావాలి. అందుకే ఒప్పుకున్నారు. అప్పుడప్పుడూ వస్తూండేవాడు యిక్కడికి. మా బావ అని రిఫర్ చేస్తుండేదాన్ని."

"ఐ. సీ...."

"ఇప్పుడు అనిపిస్తూవుంది తప్పు చేశానేమోనని."

తల వూపాడు కన్నారావు.

"అలా నాటకం ఆడడంవల్ల ఎన్నో అనర్థాలు కలిగాయి. రామ్‌కుమార్ మీద అనుమానం కలగడం. నన్ను యింటికి తిరిగిరమ్మని బలవంతం చెయ్యడం....అవన్నీ...."

"పెళ్ళయిన నటికి పరిశ్రమలో గుర్తింపువుండదని అనుకోవడం సరైనది కాదేమో?"

"వచ్చిన క్రొత్తలో ఏమీ తెలిసేది కాదు. అంతా అయోమయంగా వుండేది. ఎవరేం చెప్పినా నిజమే నేమో అనిపించేది. రామ్‌కుమార్ మాట పాటించకుండా వుంటే బాగుండేది. నా భర్త నా వెంట తిరిగేవాడు. అతనికి ఏవిధమైన అనుమానాలు వచ్చివుండేవి కావు." బాధ పడింది గీతారాణి.

"మీ భర్తని హత్యచెయ్యడానికి యింకెవరికైనా అవసరం వుందా? అంటే ఆయన చనిపోతే వాళ్ళకేమైనా లాభం వుందా అని?" ప్రశ్నించాడు కన్నారావు.

గీతారాణి ఆలోచనలో పడింది.

"మీరు బాగా ఆలోచించుకోండి. మళ్ళీ కలుస్తాను." అన్నాడు కన్నారావు.

పనిమనిషి కాఫీ తెచ్చి టీపాయ్‌మీద పెట్టింది.

"తీసుకోండి," అంది.

కాఫీ తీసుకుని వచ్చేశాడు కన్నారావు.

8

తనని కేకేసిన అతన్ని చూసి అటు కదిలాడు షణ్ముగం.

"నన్నేనా సామీ పిలిచింది" అన్నాడు.

"నిన్నే. నీ పేరు షణ్ముగం కదూ!"

"అవు సామీ."

"నువ్వు బ్రోకరు వటగా."

"అవు."

"నాకో పోర్షన్ కావాలి."

"ఫ్యామిలీ పోర్షనా?"

"ప్రొడక్షన్ ఆఫీసుకి."

"మీరుదా ప్రొడక్షన్ చేస్తురా!"

"చేద్దామనే గదా యింతదూరం వచ్చింది."

"బాడుగ యెంత యిస్తురు?"

"వెయ్యి వరకూ ఫరవాలేదు. కార్లు వచ్చి వెళ్ళడానికి వీలుండాలి. సందుల్లో గొందుల్లో పనికిరాదు. మంచి వీధిలో కావాలి."

షణ్ముగం ఆలోచనలో పడిపోయాడు.

రాత్రి ఎనిమిది దాటింది.

రోడ్డు జనసమ్మర్దంగా వుంది.

"నా రూంలో మాట్లాడుకుందాం రా."

ఇద్దరూ ఉదయ్ లాడ్జి మెట్లెక్కి పైకి వెళ్ళారు.

కన్నారావు రూమ్ తాళం తీసి లోపలికి అడుగు పెట్టి లైటు వేశాడు.

"రా కూర్చో!"

షణ్ముగం సంశయిస్తూ వెళ్ళి కుర్చీమీద కూర్చున్నాడు.

"నీ యిల్లెక్కడ?"

షణ్ముగం చెప్పాడు.

"సినీస్టార్ గీతారాణి మీ వీధిలో నే నన్న మాట."

"ఆను సామి!" నవ్వాడు షణ్ముగం.

కన్నారావు సూట్ కేస్ తీసి రమ్ బాటిల్ పైకి తీసి టేబుల్ మీద పెట్టాడు.

షణ్ముగం కళ్ళు మెరిశాయి.

బట్టలు విప్పుకొన్న ఆడదాన్ని చూసినట్లు కళ్ళార్పకుండా చూశాడు.

కన్నారావు బెల్ నొక్కాడు.

కాసేపటికి బాయ్ వచ్చాడు.

"రెండు చికెన్ బిర్యాని మటన్ ఫ్రై ప్లేట్లు రెండు, పావుకిలో మిక్చర్ తీసుకురా!"

బాయ్ వెళ్ళిపోయాడు.

"ప్రొడక్షన్ కి మంచి పోర్షను ఏవైనా నీ ఎరికలో వున్నాయా? కొంచెం ఆలస్యమైనా ఫర్వాలేదు. తొందరేం లేదు." అన్నాడు కన్నారావు.

"ఎందుకు లేవు సామి. బోలెడు వుండాయి. తమరుదా వచ్చి చూసుకోవాలి."

"అట్లాగే చూద్దాం. మీ వీధిలో ఏం లేవా?"

"లేవు సామి."

"మీ వీధిలో అయితే బాగుండేది." విచారంగా అన్నాడు కన్నారావు.

"ఏం? సామి."

"నేను తియ్యబోయే పిక్చర్లో గీతారాణిని హీరోయిన్ గా బుక్ చేద్దామనుకొంటున్నాను."

షణ్ముగం మాట్లాడలేదు.

"గీతారాణి అంటే నాకెంతో ఇష్టం."

బాయ్ వచ్చాడు. అన్నీ ప్లేట్లలో సర్ది వెళ్ళి పోయాడు.

షణ్ముగం ఆసక్తిగా చూస్తున్నాడు.

“అలవాటుందా?” బాటిల్ వంపి గ్లాసులోకి పోస్తూ అన్నాడు కన్నారావ్.

షణ్ముగం నవ్వాడు. కొంచెం సిగ్గుపడ్డాడు.

“ఫరవా లేదు చెప్పు. నీ వల్ల నాకు పని కావాలి గదా!”

“ఎప్పుడన్నా!” అన్నాడు పళ్ళన్నీ బైటపెట్టి.

“ఆహాఁ!....అయితే ఫరవాలేదు” అంటూ రెండో గ్లాసులోకి వంచి నీళ్ళు పోశాడు.

“తీసుకో!....ఛీర్స్....చెప్పు” అన్నాడు కన్నారావు నవ్వుతూ.

షణ్ముగం మొగమాటపడుతూనే అందుకున్నాడు. త్రాగి చాలా రోజులైందేమో రెండు పెగ్గులు వేసుకునే సరికి యెక్కింది అతనికి. కుర్చీలోంచి లేచి బెడ్ మీద నడుం వాల్చాడు.

అతన్ని చూసి నవ్వుకొన్నాడు కన్నారావు.

“ఏవోయ్ షణ్ముగం. నాకు ఇక్కడంతా క్రొత్త. నువ్వు అన్నీ చెప్పాలి.”

“తమకేం భయంవద్దు సామి”ముద్దముద్దగా వున్నాయి షణ్ముగం మాటలు.

“నాకు సినిమా ఫీల్డులో ఏ,బి,సి,డీలు రావు. అయినా పిక్చర్ తీద్దామని బయల్దేరాను. యెందుకో తెలుసా? గీతా రాణికోసం. ఐ లైక్ హెర్ టూ!”

షణ్ముగం ఆశ్చర్యంగా వింటున్నాడు.

“నీకు గీతారాణి తెలుసా?”

తలవ్రాసాడు షణ్ముగం తెలుసునన్నట్లు.

"నన్ను పరిచయం చేస్తావా? నీకు యెంత డబ్బు కావాలంటే అంత ఇస్తాను."

ఇబ్బందిగా చూశాడు.

"నాకు అంత చనువులేదు."

"ఆ వీధిలో వుంటున్నావు. పైగా బ్రోకర్వి. ఆ మాత్రం చనువులేదా?" నవ్వాడు కన్నారావు.

షణ్ముగం మాట్లాడలేదు.

"నాకు డబ్బుంది. మా ఫాదర్కి ఒక్కణ్ణే కొడుకుని. పది లక్షలు మా ఆస్థి. ఎందరో బోలెడు కట్నం యిచ్చి పెళ్ళి చేస్తామంటున్నారు. బోర్. నాకు గీతారాణిని పెళ్ళి చేసుకోవాలని వుంది" అన్నాడు కన్నారావు.

ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవి చేశాడు షణ్ముగం.

"ఆవిడకి పెళ్లైపోయింది గదా సామి!"

"నాకూ తెలుసు ఆ సంగతి. కాని ఇప్పుడు ఆమె భర్త లేడుగదా! ఆమె విడో. అయితేనేం? సినీస్టార్ గదా! విడో అయినా ఫరవాలేదు."

షణ్ముగానికి యేం చెప్పాలో అర్థంకాక చూస్తూ వుండిపోయాడు.

"ఎవరిద్వారానైనా ఫర్వాలేదు. చెప్పు. ఆవిడకు బాగా దగ్గరవాళ్ళు నీ కెవరూ తెలియదా?"

"గుర్నాథం తెలుసు సామి."

"ఎక్కడుంటాడు?"

"గీతారాణి వుంటే ఫ్లాట్లోనే ఔట్హౌస్లో వుంటాడు."

"ఐ. సీ. ఏం చేస్తుంటాడు?"

"ఆడూ వేషాలు వేస్తుంటాడు."

"నీకు తెలుసా?"

"ఆఁ.... తెలుసు సామి. సారాయికొట్లో తగిలేవాడు. నాకు ఫ్రెండు బాగా!"

కన్నారావు కళ్ళు మెరిసాయి.

"అలాగా. గుర్నాథానికి గీతారాణి బాగా తెలుసన్న మాట. అయితే అతని మాట వింటుందంటావా?"

"డబ్బు సామీ!....డబ్బుకోసం వింటది" నవ్వాడు షణ్ముగం.

"డబ్బుకోసమైనా యెవరికి బడితే ఆడికి వింటదా? గుర్నాథానికి గీతారాణి యిక్కడే తెలుసా? వాళ్ళూరు నుంచీ తెలుసా?"

"ఇద్దరిదీ ఒకవూరే సామీ!"

"అలాగా."

"కాని గుర్నాథం ఎవర్నీ ఆవిడ దగ్గరికి జేరనీడు."

"ఏం?...."

"ఇద్దరూ కలిసి నాటకాలు ఏసేవాళ్ళట. అందుకని ఫ్రెండ్‌షిప్‌గా వుంటారు."

"అయితే మనం వెంటనే గుర్నాథాన్ని కలుసుకోవాలి. గీతారాణిని పెళ్ళి చేసుకోవడానికి ఎంత డబ్బు అయినా ఖర్చుపెడతాను."

"ఇప్పుడా?"

"ఏం?"

"వాడు వుంటాడో లేదో? రేపు నేను పట్టుకొస్తాను సామీ."

కన్నారావు "సరే....సరే...." అన్నాడు సంతోషంగా.

కన్నారావు కాఫీ త్రాగుతూ వుండగా గుర్నాధాన్ని వెంటబెట్టుకొని వచ్చేశాడు షణ్ముగం.

"నమస్తే! గురునాధంగారూ! రాత్రే మిమల్ని కలుసుకుందామని అనుకొన్నాను. మన షణ్ముగం ఏమో మీరు వుంటారో వుండరో! యెక్కడికైనా వెళ్ళారేమో అన్నాడు" అన్నాడు కన్నారావు.

గుర్నాథం ప్రతినమస్కారం చేసి కూర్చున్నాడు.

"తమరు మాట్లాడతా వుండండి సామి! నాకు బా వేరే పని వుండాది. మళ్ళీ వస్తును" అని వెళ్ళిపోయాడు షణ్ముగం.

"షణ్ముగం మీకు అన్నీ చెప్పి వుంటాడనుకుంటాను. మీరు నాకు సహాయం చెయ్యాలి" అన్నాడు.

"అలాగే!" అన్నాడు గుర్నాథం తల త్రిప్పుతూ.

కాలింగ్ బెల్ నొక్కి బాయ్‌తో కాఫీ తెప్పించాడు కన్నారావు.

"నా కోరిక తీరుతుందంటారా?"

"ఎందుకు తీరదు? కాని కాస్త టైమ్ తీసుకుంటుంది. ఎందుకంటే భర్త చనిపోయాడని విచారంలో వుంది కదా! ఐదారు నెల్లు గడిస్తే మళ్ళీ మనుషుల్లో పడుతుంది. సమయం చూసి నేను ఏర్పాటు చేస్తాను గదా!" అని నవ్వాడు గుర్నాథం.

"హమ్మయ్య ఆ మాత్రం హామీ యిస్తే చాలు నాకు. ఎందుకంటే ఇది నా ప్రెస్టేజి విషయం. గీతారాణిని పెళ్ళిచేసుకుంటానని ఫ్రెండ్స్‌తో ఛాలెంజీ చేసివచ్చాను. మనకి ఓటమి వుండగూడదు."

గుర్నాథం విస్తుపోయి చూశాడు.

"నిజమే సార్ నేను చెప్పేది. డాడీతో తెగేసి చెప్పాను. నేను సినీఫీల్డుకి వెళ్ళిపోతున్నానని. ఫోర్ లాక్స్ యివ్వడానికి ఒప్పుకున్నాడు. ఈ లోపల గీతా రాణిని హీరోయిన్ చేసి పిక్చర్ తీద్దాం. ఏమంటారు?"

"భేష్! బ్రహ్మాండంగా తియ్యొచ్చు."

"షణ్ముగానికి చెప్పాను. ప్రొడక్షన్ ఆఫీస్ మంచి లొకాలిటీలో చూడమని."

"చూద్దాం. లైన్ ప్రొడక్షన్ వాళ్ళు ఖాళీ చేస్తున్నారు. మనం అది తీసుకుందాం."

"వెరీగుడ్! గుర్నాథంగారూ! నాకు ఏమీ తెలియదు ఫీల్డు గురించి. అన్నీ మీరే చూసుకోవాలి. అసలు పిక్చర్ తియ్యడానికి యెంత టైమ్ పడుతుంది?"

"డబ్బుంటే నెల" అన్నాడు గుర్నాథం.

"నెల.... నెలలో ఐపోతుందా?"

"మరీ మాట్లాడితే పదిహేను రోజులు. కొందరు వారంలో తీసినవాళ్ళున్నారు."

"అవి ఒకసారైనా ఆడతాయా?" నాలిక్కరుచు కొన్నాడు కన్నారావు.

"కథలో దమ్ముంటే రెండొందల రోజులు ఆడు తుంది."

"కథలో దమ్ము. అదెక్కడ దొరుకుతుంది?"

"పిక్చర్ కి మంచి కథ కావాలి గదా! నా దగ్గరే బోలెడున్నాయ్!"

"మీరు కథలు రాస్తారా?" ఆశ్చర్యపోయాడు కన్నారావు.

"ఇక్కడ డబ్బుంటే అన్నీ మనమే చేసుకోవచ్చు."

"అలాగా? కథలు రచయితలు రాస్తారనుకొంటున్నా యినాన్నాళ్ళూ."

"మీరు భలే జోక్ చేస్తున్నారే. ఇక్కడ ప్రొడ్యూసరే కథలు, స్క్రీన్ ప్లేలూ రాసుకొంటూంటాడు. పోనీ ఏడ్చిపోతారని డైలాగ్స్, పాటలు, రాయడానికి రచయితల్ని అప్పుడప్పుడూ పిలుస్తుంటారు."

"భలే గమ్మత్తుగా వుందే."

"అంతా గమ్మత్తే ఇక్కడ."

"అయితే నాకు కథ రాయడం రాదే ఎట్లా?" విచారంగా అన్నాడు కన్నారావు.

గుర్నాథం పకపక నవ్వి "మీ బగులు నేను లేనూ? నా దగ్గర బోలెడున్నాయి, సూపర్ హిట్ కథలు" అన్నాడు.

"మీరు గీతారాణితో కలిసి నాటకాలు వేశారంటగా!"

"ఆఁ.... నేను హీరోగా వేసేవాణ్ణి. ఆమె హీరోయిన్‌గా వేసేది. నాకు బాగా పరిచయం. తర్వాత పెళ్ళి చేసుకొని వెళ్ళిపోయింది. యీ మధ్యనే ఫీల్డుకు వచ్చింది."

"అయితే పాత పరిచయమే నన్నమాట."

"అన్నమాటే" నవ్వాడు గుర్నాథం.

"మీరు ఎప్పట్నుంచో ఫీల్డులో వుంటున్నారు గదా! మీకు గుర్తింపు రాలేదే ఇంకా?"

"దురదృష్టం."

" 'మొద్దు రాముడు'లో మీరు బ్రహ్మాండంగా చేశారు."

"ఆఁ....ఆ తర్వాతే నాకు పెద్ద వేషాలు వస్తున్నాయి."

"ఎందుకు రావ్రూ? మీ కేం తక్కువ? ఆర్. నాగేశ్వరరావు తర్వాత అంత పర్సనాల్టీ వుంది గాకు."

సత్యానందు సుర్నాథం.

"నాకో సందేహం వుంది సుమోగారూ!"

"ఏమిటది?"

"గీతారాణి భర్తని ఎవడో రామ్‌కుమార్ హత్య చేశాడని పోలీసులు అరెస్టు చేశారుగా."

"ఆఁ.... చేశారూ! వదిలేశారు."

"నేను ఆమెని పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నానని తెలిసి నా భరతం పట్టి స్తే?"

"వాడి మొఖం?"

"ఏమిటంత తేలిగ్గా అనేశారు?" ఆశ్చర్యపోయాడు.

"మీ కేం భయంలేదు."

"అదికాదు. గీతారాణి అతన్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలనే వుద్దేశ్యంతో వుంటే మనకి డబ్బు వేస్తుగదా?"

"ఆవిడకి అటువంటి వుద్దేశ్యం లేదు."

"మీ కెలా తెలుసు?"

"నాతో క్లోజ్ గా వుంటుంది గదా! చెపుతూ వుంటుంది ఆ సంగతి. రామ్‌కుమారే పూసుకొని రాసుకొని తిరుగుతూంటాడట. షూటింగ్ లకు స్టూడియోలకి వెళ్తే కుక్కలా వెంటబడతాడట. చూసేవాళ్ళు తమ ఇద్దరికీ ఏదో సంబంధం వుందనుకోవాలని అతని వుద్దేశ్య మట...."

"ఐ.సీ....అయితే వన్ సైడ్ లౌ అన్నమాట."

"అంతే....అంతే...."

"అయితే గీతారాణి ఒప్పుకోకముందే ఆవిడ భర్తని హత్య చేశాడన్న మాట. పట్టి ఫూల్ లాగ వున్నాడే."

"దద్దమ్మ."

"ఇప్పుడు గీతారాణి ఇంటికి వస్తున్నాడా?"

"ఇంకేం వస్తాడు నా మొఖం. హడిలి ఛస్తున్నాడు పోలీసులు అరెస్టు చేశాక" పకపక నవ్వాడు గుర్నాథం.

"అయితే ఆవిడని పెళ్ళి చేసుకోవాలనే వుద్దేశ్యం మానేశాడన్నమాట" అన్నాడు కిన్నారావ్ తృప్తిగా.

"అంత తేలిగ్గా వదిలేస్తాడా? కాని వాడికి లాభం లేదు" అన్నాడు గుర్నాథం.

"కొంచెం కనిపెడుతూ వుండండి. గీతారాణి ఇంటికి రామ్‌కుమార్ వస్తుంటాడేమో?"

"ఆఁ.... వెయ్యికళ్ళతో చూస్తుంటాను."

"మిమ్మల్నే నమ్ముకున్నాను. నా ప్రిస్టేజ్ కాపాడాలి."

"అలాగే. మరి ప్రొడక్షన్ ఎప్పుడు మొదలు పెడదామంటారు?"

"మీదే ఆలస్యం. ముందు కథ చూపించండి. దానికి స్క్రీన్ ప్లే, డైలాగ్స్ రాసుకోవాలిగదా!"

"అవునవును...."

"నేను వూరెళ్ళి మళ్ళీ వస్తాను. ఈ లోపల మీరు కథమీద కూర్చోండి."

"ఓ.... రెడీ చేస్తాను. ఒక వారంలో వస్తారా?"

"వారంగూడ అనవసరం. డాడీ కాటన్ అమ్మిన డబ్బు నాకే ఇస్తానన్నాడు."

"ఆలస్యమైనా ఫరవా లేదు. క్యాష్ పట్టుకొని రండి...."

"అలాగే. షూటింగ్ మా ఊళ్ళో చెయ్యాలి. పల్లెటూళ్ళో జరిగిన కథ కావాలి."

"మీ ఇష్టం."

"ఔట్ డోర్ లో తీస్తే చీప్ గా అయిపోతుందని ఎవరో చెప్పారు."

"అందులో కొంత నిజం లేకపోలేదు. కాని మీరు అందరి మాటలూ వినగూడదు. ఏదేదో చెపుతుంటారు."

"అలాగే.... ఆ మధ్య బెజవాడలో షూటింగ్ తీశారు చూడండి...."

"ఏమిటబ్బా!.... అది."

"మిమ్మల్ని ఆ షూటింగ్ లో చూశాను గూడా!"

"ఓ.... అదా! 'దొంగల గుహ!' "

"ఎస్.... మొత్తం పిక్చర్ కి ఎంతయింది వాళ్ళకి?"

"బ్లాక్ అండ్ వైట్ గదా! ఎనిమిది లక్షలైంది."

"అంత డబ్బు మనకి లేదుగా. మహా అయితే డాడీ ఫోర్ లాక్స్ ఇస్తాడు."

"అంతగూడ అవసరంలేదు. డిస్ట్రిబ్యూటర్ ఇస్తాడు గదా?"

"అయితే ఫరవాలేదు."

"మన పిక్చర్లో విలన్ వేషం మీరే వెయ్యాలి" అన్నాడు కన్నారావు.

"మీరు చెప్పాక తప్పుతుందా?...." నవ్వాడు గుర్నాథం.

"మీరు విలన్ వేషానికి బాగా సూట్ అవుతారు."

గుర్నాథం వుబ్బిపోయాడు.

"బెజవాడలో మిమ్మల్ని చూశాను మీరు షూటింగ్ కి వచ్చినప్పుడు."

"ఏదో చిన్న వేషం. ఒకరోజు షూటింగ్ కి వారం రోజులుంచి చంపారు."

"మీరు అక్కడ చాలా లీజర్ గా వుండేవాళ్ళను కొంటాను."

"ఆఁ....అంతా లీజరే."

"మీతోపాటు యెవరో వున్నారు ఆ రోజు. యిద్దరూ కలిసి గ్రాండ్ హోటల్లో వెళ్తుంటే చూశాను."

గుర్నాథం వులిక్కిపడ్డాడు.

"గ్రాండ్ హోటల్లోనా?"

"ఆఁ...."

"కాదు, మేము వేరే హోటల్లో వున్నాం."

"గ్రాండ్ హోటల్ అని నాకు గుర్తుందే...."

"ఎవరైనా ఫ్రెండ్ కలిస్తే వెళ్ళివుంటాను."

"అంతే అయివుంటుంది."

"నాకు షూటింగ్ కి వేళయింది."

"వెళ్ళిరండి...."

"నమస్తే!...."

"నమస్తే!...." అన్నాడు కన్నారావు.

గుర్నాథం వెళ్ళిపోయాక రూమ్లోపల తలుపు వేసుకున్నాడు కన్నారావు.

10

"గీతా! నా కలలు నిజమవబోతున్నాయి యిన్నాళ్ళకు."

"ఏం? ఎవరైనా విలన్ వేషం ఇచ్చారా?"

"ఒకళ్ళిచ్చేదేమిటి? నేనే కథ రాసి, విలన్ వేషం వేసి పిక్చర్ కి డైరెక్షన్ చెయ్యబోతున్నాను."

"కల కాదుగదా!"

"నాన్సెన్స్. నేనంటే నీకు చిన్న చూపు. చూడు ఈ దెబ్బతో మన స్టార్ తిరిగిపోతుంది. సంవత్సరం తిరిగే లోపు మనం పెద్ద బంగళా కొనేస్తాం."

"కలలు కంటూ వుండు."

"కలకాదు గీతా! ఒక బంగారు బాతు దొరికింది. వాడికి నువ్వంటే చచ్చే ప్రేమ. నిన్ను హీరోయిన్ గా పిక్చర్ తియ్యాలని తహతహలాడి పోతున్నాడు."

"ఎవరో పాపం అమాయకుడు."

"అవుననుకో. వాడి సంగతి మనకెందుకు? మన పబ్బం గడుపుకోవాలిగాని."

"నీ కోరిక తీర్చుకో విలన్ వేషం వేసి."

"నాకున్న అనుభవంతో పిక్చర్ డైరెక్టు చేసి వంద రోజులు ఆడిస్తాను."

"ముందు తియ్యి. ఆడడం తర్వాత సంగతి గదా!"

"అంటే నా ప్రతిభమీద నీకు నమ్మకం లేదన్న మాట."

"ఆ మాట నేను అనలేదే!"

"నీ వుద్దేశ్యం నాకు తెలుసు. పరిస్థితులు అనుకూలంగా లేనప్పుడు యెంత తెలివైనవాడైనా ఒదిగి వుండాలి. స్వశక్తితో తనకు అనుకూల పరిస్థితులు కల్పించుకో గల గాలి. అప్పుడే పైకి రాగలుగుతాడు."

"కావచ్చు. నాకు నీ అంత అనుభవం లేదుగదా!"

"అందుకే నేను చెప్పిన మాట విను."

"చెప్పు."

"నేను రేపు గొప్ప డైరెక్టర్ని కాబోతున్నాను. నిన్ను హీరోయిన్ గా సూపర్ హిట్ పిక్చర్స్ తీస్తాను."

"మంచిదే గదా!"

"మన యిద్దరి కాంబినేషన్‌తో ఫీల్డు గడ గడలాడి పోవాలి."

"ఎలా?"

"నేను డైరెక్టు చెయ్యాలంటే నువ్వు హీరోయిన్. నువ్వు హీరోయిన్‌గా వుండాలంటే నేను డైరెక్టు చెయ్యాలి. ప్రొడ్యూసర్‌కి మన కండిషన్ అది."

"మనకి అంత డిమాండు వచ్చినప్పుడు చూద్దాం."

"తప్పకుండా వస్తుంది."

"వస్తే డిమాండు చేద్దాం."

"మనం యిద్దరం కలవాలి ముందు."

"కలిశాం గదా!"

"అలా కాదు. మనం పెళ్ళి చేసుకుందాం."

"గుర్నాథం...."

"ఎందుకు అలా కేకలు పెడతావు?"

"వళ్ళు దగ్గర పెట్టుకుని మాట్లాడు?"

"ఏం నేనేం తప్పుమాట అన్నాను."

"ఒకవైపు నా భర్త చనిపోయి నేను ఏడుస్తుంటే, పెళ్ళిచేసుకోమని అడుగుతావా? నీకు బుద్ధిలేదు."

"అవును. బుద్ధిలేకే నీకు బోలెడు ఛాన్సులు యిప్పించాను."

"నువ్వు కాకపోతే నీ బాబు యింకొకడు యిప్పించే వాడు."

"అంతేలే. ఏరుదాటాక తెప్ప తగలేస్తేనేం?"

"నాకిప్పట్లో పెళ్ళిచేసుకునే వుద్దేశ్యం లేదు. దయ చేసి ఆ విషయం ఎత్తకు. ఏదో మొదట్నించి తెలిసిన

వాడవని చనువుగా వుంటున్నందుకు యింత విషం మన సులో వుంచుకున్నావన్నమాట.”

“నిన్ను పెళ్లి చేసుకోవడం విషం వుంచుకోవడమా? భలే.... మొన్న మొన్నటిదాకా నీ పరిస్థితి ఏమిటో గుర్తుకు తెచ్చుకో. నువ్వూ, నీ మొగుడూ వేషాలు ఇప్పించమని నా వెంట యెలా పడ్డారో అప్పుడే మర్చిపోయా రన్నమాట.”

“అదంతా యిప్పుడు అనవసరం. నువ్వు చెప్పింది నాకు యిష్టం లేదు. నువ్వు యికముందు నాకేం ఛాన్సులు యిప్పించవలసిన అవసరం లేదు. అంతేకాదు నా ఇంటికి కూడా రావద్దు.”

“అంతేలే. కష్టం ఒకడిదీ ఫలితం మరొకడిదీ అని సామెత వూరికే రాలేదు. తోటి ఆర్టిస్టువి గదా అని ప్రొడ్యూసర్ల కాళ్ళా గడ్డాలు పట్టుకుని ఛాన్సులు యిప్పించినవాడిని నేను. పత్రికల్లో ఫోటోలు వేశాడని గొప్పగా రాశాడనీ ఆ రామ్‌కుమార్ గాడు నీకు దేవుడు.”

“మధ్యలో అతని ప్రస్తావన ఎందుకు?”

“నీ మనసులో వున్న సంగతే చెప్పాను.”

“నాకు అతనికీ ఏవీ సంబంధం లేదు. నన్ను పెళ్ళి చేసుకోమని అతను యెప్పుడూ అడగలేదు.”

“మరి నన్ను పెళ్ళిచేసుకోవడానికి నీకు అభ్యంతరం యెందుకు?”

“అతన్నిగాని, నిన్నుగాని చేసుకోవాలని రూలుందా? నేను యిప్పట్లో ఆ వుద్దేశ్యం పెట్టుకోలేదు. బహుశా అసలు పెళ్ళే చేసుకోనేమో?”

“పెళ్ళి చేసుకోకుండా పైకి రాలేవు. ఎవరో ఒక మగాడు అండ వుండాలి.”

"అవసరం లేదు. వచ్చినంతవరకూ చాలు."

"గీతా! నాకు నిరాశ కలిగించకు. అది నీకు మంచిది కాదు. నేను నీమీద యెంతో ఆశ పెట్టుకున్నాను. మనం ఒకరిద్వారా మరొకళ్ళం పైకి రావాలి. లేకపోతే ఎన్నాళ్ళున్నా యెక్కడ వేసిన గొంగళి అక్కడలాగే వుండిపోతాం."

"నేను నీకు చెప్పలేదు నామీద ఆశ పెట్టుకోమని."

"బాగా ఆలోచించి చెప్పు. నన్ను కాదంటే నీకు ఫ్యూచర్ లేదు. నిన్ను గొడవచెయ్యడం ఎంతో తేలిక నాకు. అసలు నీ భర్తని నువ్వే చంపించావని పుకారు పుట్టిస్తాను."

"అయితే దురుద్దేశ్యంతో నువ్వే నా భర్తని చంపించావన్నమాట...."

* * *

పోలీస్ స్టేషన్లో టేప్ రికార్డు తిరుగుతోంది.

లాకప్ లో వున్న గుర్నాథం తలవంచుకుని నిలుచున్నాడు.

ఇంతలో హెడ్ కానిస్టేబుల్ లోపలకు వచ్చి "సార్! గ్రాండ్ హోటల్ మేనేజర్, బాయ్ వచ్చారు" అన్నాడు.

"రమ్మను" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ అజీజ్.

గ్రాండ్ హోటల్ మేనేజర్, బాయ్ వచ్చారు లోపలికి.

అజీజ్ లాకప్ లో గుర్నాధాన్ని చూపించి "వీడేనా" అన్నాడు.

బాయ్ వెంటనే గుర్తుపట్టాడు.

"సార్! వీడే సార్ హనుమంతప్ప అని చెప్పి మా హోటల్లో దిగింది."

మేనేజర్ కూడా నిజమే అన్నాడు.

"అసలు నీకు గుర్నాధం మీద అనుమానం యెలా కలిగింది?" అడిగాడు ఇన్ స్పెక్టర్ అజీజ్.

కన్నారావు చెప్పసాగాడు.

"రామ్‌కుమార్ తననిచంపించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడని జైపాల్‌కి ఎవరో అనుమానం కలిగించారని నాకు ఐడియా వచ్చింది. అంత అవసరం ఎవరికి? గీతారాణిమీద ఆశ పెట్టుకొని జైపాల్‌ని చంపించవలసిన అవసరం ఎవరికి వుంది? అని ఆలోచించాను. ఆమెతో చనువుగా మసలే మగవాళ్ళు ఎవరా అని ఇన్వెస్టిగేట్ చేశాను. ఆమె ఫ్లాట్‌లోనే ఔట్ హౌస్‌లో వుండే గుర్నాధం మీద నా దృష్టి పడింది. వల వేసి పట్టాను. అతని ముఖం గూడా చూడు విలన్ ముఖం."

కన్నారావు నవ్వాడు.

"బంగారు బాతు సినీస్టార్. ఆ బంగారు బాతుకోసం దురాశతో ప్లాన్ వేసి కటకటాల వెనుకకు పోయాడు పూర్ ఫెలో" నవ్వుతూ అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ అజీజ్.

—:ఐపోయింది:—